

Stowarzyszenie "Omnibus"
ul. Stefana Batorego 26
43-200 Pszczyna
KRS 0000237488

Standardy Ochrony Małoletnich Stowarzyszenia „Omnibus”

WERSJA PEŁNA

PREAMBUŁA

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez Stowarzyszenie „Omnibus” jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Pracownicy i personel Stowarzyszenia kierują się w swoich działaniach przede wszystkim podstawowymi wartościami aby zapewnić bezpieczeństwo małoletnich i chronić ich prawa. Wszelkie działania realizowane są w ramach obowiązujących przepisów prawa i przepisów wewnętrznych obowiązujących w Stowarzyszeniu „Omnibus”.

PODSTAWY PRAWNE

- Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526)
- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200, poz. 1471, z 2009 r. Nr 114, poz. 946)
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2809)
- Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1606).
- Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1304, 1606)
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1249, z 2023 r. poz. 289, 535, 1606)
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 17)
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 37)
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1610 z późn. zm.) - art. 23 i 24
- Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1550 z późn. zm.)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. z 2023 r. poz. 1870)

DEFINICJE

§1

1. **Stowarzyszenie** to Stowarzyszenie „Omnibus” z siedzibą w Pszczynie.
2. **Personel lub członek personelu** jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, członek organizacji, a także wolontariusz i stażysta.
3. **Zarząd Stowarzyszenia "Omnibus"** organ, który w strukturze organizacji zgodnie z obowiązującym prawem i/lub wewnętrznymi dokumentami jest uprawniony do podejmowania decyzji o działaniach Stowarzyszenia.
4. **Dzieckiem** jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
5. **Opiekunem dziecka** jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
6. Przez **krzywdzenie dziecka** należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu organizacji lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.
7. **Osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich** to wyznaczony przez Zarząd Stowarzyszenia "Omnibus" członek personelu sprawujący nadzór nad realizacją Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem w organizacji.
8. **Standardy Ochrony Małoletnich** to zbiór zasad mających na celu ochronę małoletnich przed krzywdzeniem.
9. Przez **przemoc fizyczną** rozumie się wszelkie celowe, intencjonalne działania wobec dziecka, powodujące urazy na jego ciele – bicie, szarpanie, popychanie, rzucanie przedmiotami itp.
10. Przez **przemoc emocjonalną** rozumie się intencjonalne, nie zawierające aktów przemocy fizycznej zachowania dorosłych wobec dzieci, które powodują znaczące obniżenie możliwości prawidłowego rozwoju dziecka – wyzwiska, groźby, szantaż, straszenie, emocjonalne odrzucenie, nadmierne wymagania nieadekwatne do wieku i możliwości dziecka, niszczenie ważnych dla niego rzeczy, nieszanowanie granic prywatności.
11. Przez **zaniedbywanie** rozumie się niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka zarówno fizycznych (właściwe odżywianie, ubieranie, ochrona zdrowia, edukacja), jak i psychicznych (poczucie bezpieczeństwa, doświadczania miłości i troski).
12. Przez **wykorzystywanie seksualne** rozumie się każde zachowanie osoby starszej i silniejszej, które prowadzi do jej seksualnego podniecenia i zaspokojenia kosztem dziecka – ekshibicjonizm, uwodzenie, świadome czynienie dziecka świadkiem aktów płciowych, zachęcanie do rozbierania się i do oglądania pornografii, dotykание miejsc intymnych lub zachęcanie do dotykania sprawcy, różne formy stosunku seksualnego.
13. Przez **cyberprzemoc** rozumie się przemoc z użyciem technologii informacyjnych lub komunikacyjnych.

OPIS STANDARDÓW OCHRONY MAŁOLETNIICH

§2

Standard I

Polityka

1. Stowarzyszenie „Omnibus” wprowadza w życie politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem i jest ona dostępna.
2. Polityka ochrony dzieci dotyczy całego personelu: pracowników stowarzyszenia, Zarządu Stowarzyszenia i jego członków, a także wolontariuszy, stażystów i praktykantów.
3. Zarząd Stowarzyszenia „Omnibus” zatwierdził politykę ochrony dzieci i jest odpowiedzialny za jej wdrażanie.
4. Polityka ochrony dzieci jasno i kompleksowo określa:
 - 1) zasady bezpiecznej rekrutacji personelu,
 - 2) sposoby reagowania na przypadki podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy krzywdzenia i zasady prowadzenia rejestru zdarzeń,
 - 3) zasady bezpiecznych relacji personel - dziecko,
 - 4) zasady bezpiecznego korzystania z Internetu,
 - 5) zasady ochrony wizerunku i danych osobowych,
 - 6) procedury interwencji.
5. Standardy Ochrony Małoletnich są opublikowane i wdrażane w Stowarzyszeniu „Omnibus”

§3

Standard II

Personel

1. Stowarzyszenie „Omnibus” monitoruje, edukuje i angażuje pracowników w celu zapobiegania krzywdzeniu dzieci.
2. W ramach rekrutacji członków personelu pracującego z dziećmi prowadzona jest ocena przygotowania do pracy na podstawie dokumentów potwierdzających kwalifikacji, oraz, o ile to możliwe, referencji.
3. O wszystkich pracownikach Zarząd Stowarzyszenia „Omnibus” uzyskał dane z rejestru karnego i rejestrów karalności państw trzecich w zakresie określonych przestępstw (lub odpowiadających im czynów zabronionych w przepisach prawa obcego) i Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym.

4. Zostały określone zasady bezpiecznych relacji personelu Stowarzyszenia „Omnibus” z dziećmi, wskazujące jakie zachowania w kontakcie z dzieckiem są zabronione, a jakie właściwe.
5. Stowarzyszenie „Omnibus” zapewnia swoim pracownikom edukację na temat ochrony dzieci przed krzywdzeniem i pomocy dzieciom w sytuacjach zagrożenia w zakresie:
 - 1) rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci,
 - 2) procedur interwencji w przypadku podejrzeń krzywdzenia,
 - 3) odpowiedzialności prawnej pracowników stowarzyszenia zobowiązanych do podejmowania interwencji,
 - 4) procedury Niebieskiej Karty.

§4

Standard III

Procedury

1. W Stowarzyszeniu „Omnibus” funkcjonują procedury zgłaszania podejrzenia oraz podejmowania interwencji w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.
2. Stowarzyszenie wypracowało procedury, które określają krok po kroku, jakie działania należy podjąć w sytuacji krzywdzenia dziecka lub zagrożenia jego bezpieczeństwa ze strony personelu stowarzyszenia, członków rodziny, rówieśników i osób obcych.
3. Stowarzyszenie dysponuje danymi kontaktowymi lokalnych instytucji i organizacji, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci (policja, sąd rodzinny, centrum interwencji kryzysowej, ośrodek pomocy społecznej, placówki ochrony zdrowia) oraz zapewnia do nich dostęp wszystkim pracownikom.
4. W Stowarzyszeniu „Omnibus” wyeksponowane są informacje dla dzieci na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży.

§5

Standard IV

Monitoring

1. Stowarzyszenie „Omnibus” monitoruje i weryfikuje zgodność prowadzonych działań ze standardami ochrony dzieci.
2. Przyjęta polityka ochrony dzieci jest weryfikowana, co dwa lata, ze szczególnym uwzględnieniem analizy sytuacji związanych z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.

ZASADY

§6

Zasady bezpiecznej rekrutacji

1. Zarząd Stowarzyszenia, przed zatrudnieniem pracownika, poznaje kwalifikacje kandydata, w tym stosunek do wartości takich jak ochrona praw dzieci i młodzieży i szacunek do ich godności.
2. Zarząd Stowarzyszenia dba o to, by osoby przez niego zatrudnione (w tym osoby pracujące na podstawie umowy zlecenie oraz wolontariusze/stażyści) posiadały odpowiednie kwalifikacje do pracy z dziećmi oraz były dla nich bezpieczne.
3. Aby sprawdzić powyższe, w tym stosunek osoby zatrudnianej do dzieci i młodzieży i podzielenia wartości związanych z szacunkiem wobec nich oraz przestrzegania ich praw, Zarząd Stowarzyszenia może żądać danych (w tym dokumentów) dotyczących:
 - a. wykształcenia,
 - b. kwalifikacji zawodowych,
 - c. przebiegu dotychczasowego zatrudnienia kandydata.
4. Zarząd Stowarzyszenia może poprosić kandydata/kandydatkę o przedstawienie referencji z poprzednich miejsc zatrudnienia lub o podanie kontaktu do osoby, która takie referencje może wystawić. Podstawą dostarczenia referencji lub kontaktu do byłych pracodawców jest zgoda kandydata.
5. Zarząd Stowarzyszenia przed zatrudnieniem kandydata/kandydatki uzyskuje jego dane osobowe, w tym dane potrzebne do sprawdzenia danych w Rejestrze Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym– Rejestr z dostępem ograniczonym.
6. Aby sprawdzić osobę w Rejestrze wymagane są następujące dane kandydata:
 - a. imię i nazwisko,
 - b. data urodzenia,
 - c. PESEL,
 - d. nazwisko rodowe,
 - e. imię ojca,
 - f. imię matki.
7. Wydruk z Rejestru przechowuje się w aktach osobowych pracownika lub analogicznej dokumentacji dotyczącej wolontariusza lub osoby zatrudnionej w oparciu o umowę cywilnoprawną.

8. Zarząd Stowarzyszenia przed zatrudnieniem kandydata uzyskuje od kandydata informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
9. Jeżeli osoba posiada obywatelstwo inne niż polskie, wówczas powinna przedłożyć również informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla ww. celów.
10. Od kandydata – osoby posiadającej obywatelstwo inne niż polskie – Zarząd Stowarzyszenia pobiera również oświadczenie o państwie lub państwach zamieszkiwania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej.
11. Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności, nie przewiduje wydawania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas kandydat/kandydatka zobowiązani są złożyć pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie byli prawomocnie skazani w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, oraz nie wydano wobec nich innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuścili się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizację innych zainteresowań przez małoletnich lub z opieką nad nimi.
12. Pod oświadczeniami składanymi pod rygorem odpowiedzialności karnej składa się oświadczenie o następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Oświadczenie to zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”

§7

Zasady bezpiecznych relacji

1. Małoletni mają prawo do bycia traktowanymi przez pracowników z jednakową troską.
2. Pracownicy obowiązani są do utrzymywania profesjonalnej relacji z małoletnimi i każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec małoletniego są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe.
3. Pracownicy obowiązani są do działania w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji zachowania.
4. Nie do zaakceptowania jest faworyzowanie pojedynczych osób przez członków personelu, wyrażane werbalnie czy niewerbalnie.
5. Stosowanie przez personel kar cielesnych wobec małoletnich nie jest dozwolone w żadnych okolicznościach i od reguły tej nie ma wyjątków.
6. Nie może być ze strony personelu tolerancji wobec jakiegokolwiek zachowania, które może zostać odczytane jako znęcanie się lub dokuczanie, zarówno ze strony dorosłych jak i samych małoletnich.
7. Pracownicy i organizatorzy:
 - 1) równo traktują każdego małoletniego bez względu na jego pochodzenie, wygląd, przekonania, wyznanie, kolor skóry;
 - 2) odnoszą się z szacunkiem do jego innych przekonań, innych doświadczeń, innej perspektywy wynikającej z bycia małoletnim;
 - 3) wysłuchują małoletniego z uwagą i traktują jego wypowiedzi i przedstawioną wersję zdarzeń z należytą powagą;
 - 4) używają języka pozbawionego ocen, etykiet, dostosowanego do poziomu rozwoju małoletniego;
 - 5) odnoszą się do małoletniego z szacunkiem, wydając ewentualne polecenia rzeczowo, jasno i konkretnie.
 - 6) tworzą kulturę otwartości i wzajemnej odpowiedzialności sprzyjającej zgłaszaniu i omawianiu wszelkich zagadnień i problemów dotyczących ochrony dzieci.
8. Niedozwolone są następujące zachowania pracowników i organizatorów wobec małoletnich:
 - 1) wszelkie zachowania, które mają znamiona innych form przemocy psychicznej, fizycznej lub wykorzystywania seksualnego;
 - 2) wszelkie zachowania, które zawstydzają, upokarzają, deprecjonują lub poniżają;
 - 3) niestosowny kontakt fizyczny z małoletnim, naruszający godność. Dopuszczalny kontakt fizyczny powinien być w naturalny sposób związany z zabawą, ewentualną pomocą

małoletniemu w czynnościach higienicznych, koniecznością zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, lub ewentualną potrzebą uspokojenia dziecka;

- 4) akceptowanie bądź uczestniczenie w nielegalnych czynnościach, w które zaangażowane jest dziecko;
 - 5) nawiązywanie z dzieckiem relacji o charakterze romantycznym, czy seksualnym;
 - 6) zachowywanie się w sposób seksualnie prowokacyjny;
 - 7) goszczenie dziecka we własnym domu;
 - 8) spanie w tym samym pokoju co dziecko różnego rodzaju wyjazdów organizowanych przez Stowarzyszenie.
9. Nie do zaakceptowania jest werbalne naruszanie dobra małoletnich przez personel lub organizatora, w tym zwłaszcza opowiadanie w ich obecności żartów o podtekście seksualnym, obscenicznym i wulgarnym.
 10. W przypadku konieczności podjęcia z małoletnim rozmowy na tematy związane z płciowością należy wykazać się daleko idącą ostrożnością, delikatnością i roztropnością.
 11. Pod żadnym pozorem personel lub organizator nie może częstować małoletnich podopiecznych alkoholem, papierosami, środkami odurzającymi (w tym narkotykami) lub tolerować ich używania.
 12. Zabronione jest pozostawanie pod wpływem alkoholu lub środków odurzających przez personel prowadzący zajęcia lub sprawujący w danym czasie opiekę nad małoletnimi.
 13. W pracy z małoletnimi personel lub organizator powinien używać środków, języka i metod adekwatnych do wieku małoletniego. Podobnie powinien być potraktowany przekaz medialny, np. przez telefon komórkowy, Internet, wideo itp. W żadnym jednak wypadku nie wolno wykorzystywać materiałów pornograficznych lub zawierających treści obsceniczne.
 14. Personel nie kontaktują się prywatnymi kanałami komunikacji z małoletnimi (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych), w szczególności nie nawiązują kontaktów z małoletnimi poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie do nich zaproszeń w mediach społecznościowych.
 15. Jeśli zachodzi taka konieczność, właściwą formą komunikacji z małoletnimi poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy).
 16. W przypadku rozpoczęcia prywatnej rozmowy z wykorzystaniem mediów społecznościowych przez małoletniego pracownik nie kontynuuje rozmowy, informuje o tym fakcie dyrektora i poleca dziecku zgłoszenie się do niego w miejscu wykonywania obowiązków służbowych.
 17. Zasady, o których mowa w ust. 7-9 nie dotyczą sytuacji (potencjalnego) zagrożenia życia i zdrowia dziecka oraz podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego. W takim przypadku pracownik może kontynuować rozmowę, lecz zobowiązany jest po jej odbyciu

powiadomić dyrektora o kontakcie z dzieckiem i przyczynach tego kontaktu. Powiadomienie powinno być w miarę możliwości dokonane pisemnie lub mailowo.

18. Personel i organizator jest zobowiązany do szacunku dla nietykalności cielesnej, intymności i prywatności małoletniego.

19. Personel i organizator zawsze winien wykazywać daleko idącą troskę o integralność i nienaruszalność cielesną każdego małoletniego.

- a. Wchodzenie w jakikolwiek kontakt dotykowy z małoletnim musi iść w parze z najdalej posuniętą roztropnością i rozwagą. Obowiązuje tu ogólna zasada prymatu „braku nad nadmiarem”.

20. Właściwym zachowaniem respektującym nietykalność małoletniego jest:

- 1) poklepanie po ramionach lub plecach;
- 2) uścisk dłoni lub „danie sobie piątki”;
- 3) delikatne objęcie na powitanie;
- 4) dotykanie rąk, ramion czy barków;
- 5) werbalne pochwalenie;
- 6) trzymanie się za ręce w czasie zabawy czy dla uspokojenia małoletniego w sytuacji wzburzenia emocjonalnego;
- 7) trzymanie za ręce dzieci w czasie spaceru;
- 8) siadanie w pobliżu małych dzieci.

21. Niewłaściwym zachowaniem i nadużyciem wobec nietykalności małoletniego są:

- 1) wszelkie formy okazywania niechcianej czułości;
- 2) pełne i mocne uściski i objęcia, tzw. „niedźwiadki”;
- 3) dotykanie piersi, pośladków i okolic intymnych;
- 4) klepanie w uda lub kolana;
- 5) łaskotanie lub „mocowanie się” w silnym objęciu;
- 6) obejmowanie młodocianego, stojąc za jego plecami;
- 7) masaże;
- 8) całowanie, w szczególności w usta;
- 9) kładzenie się albo spanie obok małoletniego;
- 10) okazywanie czułości w miejscach wyizolowanych, np. łazienki, ubikacje, prywatne pokoje;
- 11) komplementowanie odnoszące się do rozwoju fizycznego.

22. Należy eliminować wszelkie gry i zabawy, w których dochodzi do opisanych w ust. 1 niewłaściwych zachowań, w szczególności gdy używa się wyszczególnionych form dotyku.

23. W uzasadnionych przypadkach dopuszczalny jest kontakt fizyczny pracownika z małoletnim. Do sytuacji takich zaliczyć można:
- 1) pomoc małoletniemu niepełnosprawnemu w czynnościach higienicznych, jeśli typ niepełnosprawności tego wymaga, a małoletni i jego opiekun wyrazi zgodę;
 - 2) pomoc małoletniemu niepełnosprawnemu w spożywaniu posiłków;
 - 3) pomoc małoletniemu niepełnosprawnemu w poruszaniu się.
24. Małoletnim przysługuje prawo do prywatności. W szczególny sposób prawo to winno być respektowane w takich miejscach jak przebieralnie, pływalnie, łazienki i toalety. W wymienionych wyżej miejscach personel nie może w żaden sposób ingerować w prywatność małoletnich, w tym zwłaszcza wykonywać małoletnim zdjęć. Personel winien także zadbać, by w powyższych miejscach zdjęć nie robili sobie nawzajem sami małoletni. To samo dotyczy produkcji materiałów filmowych.
25. Na fotografowanie małoletnich w innych sytuacjach i upublicznianie ich zdjęć personel musi uprzednio uzyskać pisemną zgodę rodziców lub opiekunów prawnych oraz zgodę dyrektora. To samo dotyczy produkcji materiałów filmowych.
26. Personel nie może wyręczać małoletnich ani pomagać im w czynnościach natury osobistej (toaleta, mycie się, przebieranie itp.), o ile dzieci są w stanie wykonać te czynności samodzielnie.
27. Personel nie może się obchodzić z małoletnim niewłaściwie, w tym szorstko go traktować, czy żartować nieprzyzwoicie. Dystans w kontakcie ma stworzyć poczucie bezpieczeństwa i zapewnić małoletniemu dobre samopoczucie.
28. Wszelkie podejrzania dotyczące nieodpowiednich zachowań personelu Stowarzyszenia wobec małoletnich są bezzwłocznie wyjaśniane przez Zarząd Stowarzyszenia, a w przypadku nieodpowiednich zachowań Zarządu – przez organ nadzorujący.
29. Nieprzestrzeganie zasad postępowania traktowane jest jako naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych z wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami, z rozwiązaniem stosunku pracy włącznie.

§8

Zasady bezpiecznego Internetu

1. Organizacja, zapewniając dzieciom dostęp do Internetu, jest zobowiązana podejmować działania zabezpieczające dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju, w szczególności należy zainstalować i aktualizować oprogramowanie zabezpieczające.
2. Stowarzyszenie nie zapewnia dostępu do Internetu na terenie siedziby Stowarzyszenia.

§9

Zasady ochrony wizerunku dzieci i danych osobowych

1. Stowarzyszenie posiada politykę bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych, która reguluje sposób zabezpieczania oraz warunki udostępniania i przetwarzania danych osobowych dziecka.
2. Personel stowarzyszenia jest zobowiązany do zachowania w tajemnicy przetwarzanych danych osobowych.
3. Pracownicy stowarzyszenia mogą wykorzystywać pozyskane informacje o dziecku w celach statutowych wyłącznie z zachowaniem anonimowości dziecka, w sposób uniemożliwiający jego identyfikację.
4. Pracownicy stowarzyszenia nie mają prawa udostępniać mediom informacji o dziecku ani jego rodzinie czy sytuacji życiowej. Pracownicy stowarzyszenia nie mają prawa wypowiadać się w kontakcie z mediami o kwestiach dotyczących dziecka lub jego opiekunów, również wtedy, gdy ich wypowiedzi nie są utrwalane.
5. W wyjątkowych sytuacjach i po uzyskaniu pisemnej zgody rodziców/opiekunów prawnych dziecka dyrektor poradni lub wyznaczony przez dyrektora pracownik może wypowiedzieć się do mediów o kwestiach dotyczących dziecka lub jego rodziców/opiekunów.
6. Pracownikom stowarzyszenia nie wolno bez pisemnej zgody rodziców/opiekunów prawnych dziecka umożliwiać mediom utrwalania jego wizerunku (filmowania, robienia zdjęć, nagrywania głosu dziecka).
7. Utrwalanie wizerunku dziecka na potrzeby stowarzyszenia odbywa się wyłącznie na podstawie zgody udzielonej przez rodziców/opiekunów prawnych.
8. Personel Stowarzyszenia może wykorzystywać informacje o dziecku w celach statutowych wyłącznie za zgodą rodzica/ opiekuna prawnego.

PROCEDURY INTERWENCJI

§10

Ogólne procedury interwencji

1. Personel Stowarzyszenia jest zobowiązany do podejmowania natychmiastowych działań w przypadku powzięcia podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone.
2. W przypadku powzięcia podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, pracownik wypełnia Kartę Interwencji.
3. W karcie podaje się: dane dziecka, uzyskane informacje o jego krzywdzeniu oraz ich źródło, zaobserwowane symptomy krzywdzenia, opis działań podejmowanych przez Stowarzyszenie dla zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiednich instytucji, wsparcia oferowanego dziecku przez stowarzyszenie.
4. Kartę sporządza się w jednym egzemplarzu, który jest włączany do akt dziecka.
5. Prezes Stowarzyszenia może powołać zespół interwencyjny, zwany dalej zespołem, złożony z pracowników stowarzyszenia lub specjalistów.
6. Rodzice/opiekunowie prawni dziecka zostają zaproszeni do stowarzyszenia i zostają im przedstawione posiadane informacje na temat krzywdzenia dziecka.
7. Prezes Stowarzyszenia informuje rodziców/opiekunów prawnych dziecka o ciążyącym na organizacji obowiązku zgłoszenia powziętego podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji oraz przedstawia im planowane formy pomocy i wsparcia.
8. Zarząd Stowarzyszenia podejmuje decyzje odnośnie dalszego postępowania w sprawie.
9. Prezes Stowarzyszenia składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji:
 - 1) do prokuratury lub policji – w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka,
 - 2) do sądu rejonowego wydział rodzinny i nieletnich – w przypadku niewłaściwego wykonywania władzy rodzicielskiej, braku porozumienia rodziców w kwestiach dotyczących dziecka lub zagrożenia dziecka demoralizacją,
 - 3) do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego – przy użyciu formularza Niebieska Karta – A, uruchamiając procedurę w przypadku przemocy w rodzinie.
10. Przebieg interwencji odnotowuje się w aktach dziecka w Karcie Interwencji lub w postaci innych materiałów dokumentujących przebieg interwencji.
11. Dokumenty wytworzone podczas interwencji są przechowywane w aktach dziecka w biurze Stowarzyszenia. Decyzję w tej sprawie podejmuje Prezes Stowarzyszenia.
12. W przypadku powzięcia podejrzenia o krzywdzeniu dziecka przez personel stowarzyszenia, która to zauważyła, zaobserwowała u dziecka symptomy krzywdzenia bądź dowiedziała się o tym od jego

rodziców/opiekunów prawnych, jest zobowiązana niezwłocznie powiadomić o tym Prezesa Stowarzyszenia.

13. Prezes Stowarzyszenia rozpoznaje sytuację, następnie rozmawia o niej z rodzicami/opiekunami prawnymi pokrzywdzonego dziecka.
14. Prezes Stowarzyszenia w obecności innego członka Zarządu Stowarzyszenia przeprowadza rozmowę z pracownikiem podejrzanym o krzywdzenie dziecka. Z rozmowy sporządza się notatkę opisującą przebieg rozmowy, wnioski i postanowienia.
15. W przypadku podejrzenia przestępstwa popełnionego przez personel stowarzyszenia na szkodę dziecka Prezes Stowarzyszenia przeprowadza osobne rozmowy z podejrzanym o krzywdzenie pracownikiem, z dzieckiem w obecności jego rodziców/prawnych opiekunów oraz z rodzicami/prawnymi opiekunami.
16. Prezes Stowarzyszenia składa powiadomienie do prokuratury lub na policję oraz kieruje sprawę do komisji dyscyplinarnej dla nauczycieli.
17. Do wyjaśnienia sprawy przez odpowiednie organy podejrzanym o krzywdzenie pracownik, po pouczeniu i zobowiązaniu się do zaprzestania przestępczych zachowań, podlega szczególnemu nadzorowi, a jego praca jest monitorowana.
18. Na podstawie posiadanych informacji Prezes Stowarzyszenia oraz powołany zespół interwencyjny opracowują plan pomocy dziecku, zawierający propozycje wsparcia oferowanego dziecku przez stowarzyszenie oraz wskazują placówki świadczące pomoc specjalistyczną.
19. Plan pomocy prezentowany jest rodzicom/opiekunom prawnym dziecka.
20. Gdy podczas wykonywania pracy w stowarzyszeniu jej pracownik pozyska informację o podejrzeniu krzywdzenia dziecka przez rówieśnika lub osobę dorosłą, zobowiązany jest do poinformowania o tym rodziców/prawnych opiekunów dziecka oraz Prezesa Stowarzyszenia.
21. O podejrzeniu krzywdzenia dziecka sporządza się notatkę służbową – do akt dziecka.
22. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby: policja – numer 997, pogotowie ratunkowe - numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.

§11

Procedury interwencji – zadania personelu

1. Zarząd Stowarzyszenia wyznacza osobę odpowiedzialną za Standardy Ochrony Małoletnich w Stowarzyszeniu „Omnibus”.
2. Osoba ta jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji Standardów, za reagowanie na sygnały naruszenia i prowadzenie rejestru zgłoszeń oraz za proponowanie zmian w Standardach.
3. Osoba ta przeprowadza ankietę monitorującą poziom realizacji Standardów.

4. W ankiecie personel stowarzyszenia może proponować zmiany oraz wskazywać naruszenia Standardów w Stowarzyszeniu „Omnibus”.
5. Osoba ta opracowuje ankiety wypełnione przez personel. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje zarządowi Stowarzyszenia.
6. Zarząd Stowarzyszenia wprowadza zmiany w Standardach i ogłasza nowe ich brzmienie personelowi, dzieciom i ich rodzicom/opiekunom prawnym.
7. Raz na dwa lata dokonywana jest analiza realizacji Standardów w Stowarzyszeniu „Omnibus”.
8. Zadania i obowiązki pracownicy wykonują w ramach swoich czynności służbowych.

REJESTR ZDARZEŃ

§12

1. Stowarzyszenie prowadzi Rejestr zdarzeń podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia małoletnich
2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 jest prowadzony przez personel stowarzyszenia.

UPOWSZECHNIANIE POLITYKI OCHRONY MAŁOLETNIICH

§13

1. Standardy udostępniane są w sposób dostępny dla personelu Stowarzyszenia „Omnibus”, dzieci i ich opiekunów poprzez wywieszenie w widocznym miejscu w siedzibie Stowarzyszenia.
2. Standardy zamieszczone są na stronie internetowej Stowarzyszenia „Omnibus”.
3. Standardy w wersji skróconej, przeznaczonej dla dzieci są dostępne w miejscu widocznym w Stowarzyszeniu.

INSTYTUCJE ŚWIADCZĄCE POMOC WRAZ Z DANymi TELEADRESOWymi

§14

1. Instytucje świadczące pomoc w Pszczynie:

Komenda Powiatowa Policji w Pszczynie

ul. Bogedaina 18, 43-200 Pszczyna

Centrala: telefon: 47 85 522 00

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Pszczynie

ul. Dworcowa 23, 43-200 Pszczyna

telefon: (32) 449 01 45

Ośrodek Pomocy Społecznej w Pszczynie

ul. Jana Kilińskiego 5a, 43-200 Pszczyna

Telefon: 32 210 41 73

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Pszczynie

ul. Zamenhofa 5, 43-200 Pszczyna

telefon: (32) 210 37 16

Specjalistyczny Zakład Opieki Zdrowotnej „Hipokrates”

ul. Zdrojowa 65, 43-200 Pszczyna

telefon: (32) 210 30 31, (32) 210 38 83, 781-901-010

Ośrodek Błękitnego Krzyża im. Matki Ewy

ul. Paderewskiego 3, 43-200 Pszczyna

telefon: (32) 210 42

Szpital Joannitas w Pszczynie samorządowa sp. z o.o. w restrukturyzacji

ul. dr. W. Antesa 11, 43-200 Pszczyna

tel: 32 611 53 00

2. Telefony zaufania:

- Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży: **116 111**
- Ogólnopolski Telefon dla Ofiar Przemocy w Rodzinie: **800 120 002**
- Centrum wsparcia dla osób dorosłych w kryzysie psychicznym: **800 70 2222**
- Dziecięcy telefon zaufania Rzecznika Praw Dziecka: **800 12 12 12** (bezpłatna infolinia czynna 7 dni w tygodniu)

3. Strony internetowe:

<https://brpd.gov.pl/kontakt/> – formularz kontaktowy Rzecznika Praw

Dziecka <https://czat.brpd.gov.pl/> – specjalny czat Rzecznika Praw Dziecka

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§15

1. Do niniejszych Standardów ochrony małoletnich ustanawia się jedną wersję skróconą.
2. Standardy ochrony małoletnich w wersji skróconej przeznaczonej dla dzieci.
3. Wersja standardu, o którym mowa w ust. 1 jest udostępniona w siedzibie Stowarzyszenia „Omnibus”.
4. Niniejsza polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem może być modyfikowana w zależności od potrzeb.

§16

1. Każdy pracownik stowarzyszenia pisemnie potwierdza zapoznanie się ze Standardami ochrony małoletnich składając stosowne oświadczenie, które jest włączane do akt osobowych pracownika.
2. Standardy ochrony małoletnich są dostępne dla osób trzecich i personelu stowarzyszenia w formie elektronicznej na stronie internetowej www.omnibus.pless.pl oraz w wersji papierowej w biurze stowarzyszenia.
3. Integralną częścią standardów stanowią poniższe załączniki:
 - załącznik nr 1 – Wzory oświadczeń dotyczących obywatelstwa/ obywatelstw oraz zamieszkiwania w ciągu 20 lat;
 - załącznik nr 2 – Karta interwencji;
 - załącznik nr 3 – Wzór zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa;
 - załącznik nr 4 – Wzór wniosku o wgląd w sytuację rodziny;
 - załącznik nr 5 – Wzór rejestru interwencji;
 - załącznik nr 6 – Wzór ankiety dla pracowników monitorującej poziom realizacji Standardów ;
 - załącznik nr 7 – Wzór ankiety dla uczniów monitorującej poziom realizacji Standardów;
 - załącznik nr 8 – Wzór oświadczenia pracownika o zapoznaniu się z obowiązującymi Standardami ochrony małoletnich;
 - załącznik nr 9 – Wzór oświadczenia rodzica/ opiekuna prawnego o zapoznaniu się z obowiązującymi Standardami ochrony małoletnich.
4. Standardy Ochrony Małoletnich Stowarzyszenia „Omnibus” wchodzi w życie z dniem 15.07.2024 r.